

**Najvyšší súd
Slovenskej republiky**

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 1. júla 2015 v trestnej veci **vydanej osoby menom J. Ž.**, v konaní o žiadosti Westminsterského Magistrátneho súdu v Spojenom kráľovstve z 21. mája 2015 o udelenie dodatočného súhlasu s trestným stíhaním pre iné trestné činy vydanej osoby J. Ž., **o sťažnosti vydanej osoby podanej prostredníctvom obhajkyne**, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 3. júna 2015, sp. zn. 7 Ntc 23/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e v celom rozsahu** a Krajskému súdu v Košiciach **ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 3. júna 2015, sp. zn. 7Ntc 23/2015, podľa § 35 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení zákona č. 344/2012 Z.z. (ďalej len „zákon o EZR“) udelil dodatočný súhlas s trestným stíhaním vyžiadanej osoby menom J. Ž., nar. X. v P., trvale bytom K.K., K. X., v súčasnosti držaný vo väzbe vo väznici v Spojenom kráľovstve, pre iné trestné činy, spáchané pred vydaním, než pre ktoré bola osoba vydaná,

pričom J. Ž. bol vydaný zo Slovenskej republiky do Spojeného kráľovstva dňa 16. mája 2015 na základe uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8Ntc 8/2014, zo dňa 29. apríla 2014 o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Westminsterským Magistrátnym súdom v Spojenom kráľovstve zo dňa 5. marca 2014,

a inými trestnými činmi, pre ktoré sa žiada dodatočný súhlas, sú :

- obchodovanie s ľuďmi – porušenie odseku 4(1A)(A) a (4)(5) zákona o azyle a príst'ahovalectve z roku 2004,

- znásilnenie – porušenie odseku 1 zákona o sexuálnych trestných činoch z roku 2003,

ktoré skutky sa mali stať tak, že :

- poškodená (obet') D. H. : D. H. bývala v K.. Mala priateľa, ktorý sa kamarátil s R. Ž.. Obaja, jej priateľ aj R. Ž. sa ju snažili presvedčiť, aby išla do Anglicka. Odmietla a tak R. Ž. povedal jej priateľovi, aby išiel s ňou. Povedali jej, že tam bude pracovať. Vzali ju do domu R. Ž., kde bola až do svojho odchodu do Spojeného kráľovstva. Brat R. Ž., J. Ž., s ňou tiež hovoril o ceste do Spojeného kráľovstva a on a R. Ž. zariadili jej odchod do Spojeného kráľovstva. R. Ž. jej vybavil nový občiansky preukaz a rodný list a povedal jej, aby povedala polícii, že stratila svoje doklady. Na začiatku roku 2013 odcestovala do Spojeného kráľovstva. Po príchode R. Ž. zavolať jej priateľovi a ďalší muž, T. S. ju vyzdvihol a jej priateľ išiel v ďalšom aute. Odviedli ju do domu a vzali jej občiansky preukaz. Potom ju odviedli do domu, kde býval pakistanský pár a vtedy si uvedomila, že bola predaná, aby si vzala Pakistanca. Potom bola odvedená do mužovho domu, kde bola zamknutá dva týždne, až pokiaľ sa jej nepodarilo ujsť.
- poškodená (obet') R. B. : R. B. bývala na L. v K. a v apríli 2013 bola so svojím priateľom a R. Ž.. Jej priateľ navrhol, aby išla do Spojeného kráľovstva a vydala sa za Pakistanca za 1500 Euro. R. Ž. jej povedal, že sa nemá čoho báť a že on už poslal jedno dievča do Spojeného kráľovstva za takýmto účelom. Dal jej priateľovi číslo, na ktoré mal zavolať. Hovoril s T. S., ktorý potom hovoril s ňou a povedal, že chce, aby išla do Spojeného kráľovstva a stretla sa s Pakistancom a dostane za to 1500 Euro. J. Ž. potom vzal telefón a povedal jej, aby sa nebála, že on je v Spojenom kráľovstve. Zo zúfalstva súhlasila a na druhý deň cestovala do Spojeného kráľovstva. Mala sa vydať za Pakistanca. Odmietla, a preto ju vzali k inému. Opäť to odmietla, a preto jej bolo povedané, že bude musieť pracovať ako prostitútka. Na druhý deň prišla polícia a tak mohla odísť.
- poškodená (obet') B. G. (správne má byť uvedené „G.“) : V januári 2013 B. G. bývala v K., keď za ňou prišiel J. Ž. a ponúkol jej prácu v Anglicku. Povedal jej, že bude baliť ovocie a tak súhlasila s touto prácou. J. Ž. potom zavolať T. S. a povedal mu, že má jednu ženu, ktorá musí okamžite ísť do Anglicka. Potom ju T. S. vzal do Spojeného kráľovstva, kde je vzali občiansky preukaz. Po týždni jej povedali, že bude musieť robiť prostitútka. Po určitom čase, keď musela pracovať ako prostitútka, ju vzali k Pakistancovi, aby mu bola predaná za účelom manželstva. Nechali mu ju, ale následne utiekla.
- poškodená (obet') H. D.: V roku 2012 bola H. D., keď mala

14 rokov, prevezená do Anglicka a bolo jej povedané, že sa vydá za Pakistanca. Povedala, že nechcela ísť. Vzali ju na adresu do Gravesendu v Kente. Pár hodín po jej príchode prišli J. a R. Ž. a predstavili sa jej. Potom ju vyzliekli, hodili na posteľ a obaja ju vaginálne znásilnili. Stalo sa to niekoľkokrát. Taktiež bola obidvoma mužmi znásilnená análne a niekedy ju jeden znásilňoval análne a v tom istom čase ju druhý znásilňoval vaginálne.

Sťažnosť proti uzneseniu podala vydaná osoba J. Ž. prostredníctvom obhajkyne JUDr. H. K. v zákonnej lehote. Obhajkyňa vytkla krajskému súdu, že jej nebol doručený európsky zatýkací rozkaz a ani žiadosť o udelenie dodatočného súhlasu. Nedoručením rozhodných písomností, nenahliadnutí do spisu pred rozhodnutím a nemožnosťou spojiť sa s klientom za účelom prerokovania tejto veci, došlo k hrubému porušeniu práva vyžiadanej (správne vydanej) osoby na obhajobu. Podotkla, že v danom prípade ide o povinnú obhajobu v zmysle § 37 ods. 3 Tr. por. Obhajkyňa ďalej namietala, že vo veci rozhodol nezákonný sudca a v tej súvislosti argumentovala stanoviskom predsedníčky senátu 8Ntc z 29. mája 2015, v ktorom je poukázané na príslušné ustanovenia rozvrhu práce na rok 2015 a Spravovacieho poriadku, podľa ktorých žiadosť o udelenie dodatočného súhlasu s trestným stíhaním vyžiadanej osoby menom J. Ž. je pokračovaním konania o európskom zatýkacom rozkaze. Svedčí o tom aj to, že všetky doposiaľ vydané rozhodnutia predsedom senátu a senátom v tejto veci sú vedené pod jednou spisovou značkou 8Ntc 8/2014. Podľa § 35 ods. 2 zákona o EZR na konanie podľa odseku 1 tohto ustanovenia je príslušný vykonávajúci justičný orgán, ktorý rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorého sa žiadosť o dodatočný súhlas týka. Zákonným sudcom pre celé toto konanie je senát Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 8Ntc 8/2014, ktorého príslušnosť bola určená začatím konania o európskom zatýkacom rozkaze, teda návrhom na vzatie J. Ž. do predbežnej väzby 19. marca 2014. Ak napriek tomu o žiadosti o udelenie dodatočného súhlasu s trestným stíhaním už vydanej osoby, vzhľadom na stanovisko predsedu krajského súdu z 2. júna 2015, rozhodol iný senát než 8Ntc, ide o rozhodnutie, ktoré nie je súladné s článkom 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (zákon č. 460/1992 Zb.). V závere svojej sťažnosti navrhla, aby napadnuté rozhodnutie bolo zrušené a nebol udelený dodatočný súhlas s trestným stíhaním vyžiadanej osoby.

Sťažnosť bola na vedomie zaslaná krajskému prokurátorovi, ktorý vo vyjadrení z 12. júna 2015 uviedol, že v trestnej veci vydaného J. Ž. prebieha súdne konanie pred

Westminsterským Magistrátnym súdom pre trestné činy súvisiace s obchodovaním s ľuďmi a porušovaním imigračných predpisov Spojeného kráľovstva. Britská strana považuje žiadosť o udelenie dodatočného súhlasu za naliehavú.

Uvedená vec bola predložená sťažnostnému súdu so spismi 7Ntc 23/2015 a 8Ntc 8/2014, dňa 26. júna 2015.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti preskúmal podľa § 192 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie, predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a je dôvodná.

Zo spisov Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Ntc 23/2015 a 8Ntc 8/2014 najvyšší súd zistil, že senát krajského súdu uznesením z 29. apríla 2014, sp. zn. 8Ntc 8/2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. mája 2014, podľa § 22 ods. 1 zákona o EZR rozhodol, že sa vykoná európsky zatýkací rozkaz u slovenského štátneho občana J. Ž., nar. , vydaného Westminsterským Magistrátnym súdom, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska z 5. marca 2014. K vydaniu tejto osoby došlo 16. mája 2014 a v súčasnosti je menovaný vo väzbe v Spojenom kráľovstve.

Podľa § 35 ods. 2 zákona o EZR na konanie podľa odseku 1 je príslušný vykonávajúci justičný orgán, ktorý rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorého sa žiadosť o dodatočný súhlas alebo ďalšie vydanie týka. Vykonávajúci justičný orgán rozhodne o žiadosti podľa odseku 1 do 30 dní. Ak o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodoval prokurátor podľa § 21 ods. 2 a nie sú splnené podmienky na rozhodnutie o súhlase, predloží žiadosť na rozhodnutie súdu, ktorý by bol príslušný rozhodovať podľa § 22. Obdobne je príslušnosť upravená i v ustanovení § 514 ods. 2 Tr. por.

Z uvedeného vyplýva, že ide o špeciálne zákonné ustanovenie týkajúce sa aj príslušnosti, ktoré má prednosť pred inými ustanoveniami Trestného poriadku. Pod pojmom „rozhodne“ je treba rozumieť nielen príslušný súd, ale i predsedu senátu alebo senát. Ak platný rozvrh práce súdu upravuje príslušnosť senátu aj v tejto otázke, potom takáto úprava musí byť v súlade s týmto špeciálnym ustanovením. Ak tomu tak nie je, rozvrhová úprava nie je platná a je v rozpore so zákonom.

Neuniklo pozornosti najvyššieho súdu, že vydanaj osobe, ale najmä ustanovenej obhajkyňi nebola zo strany prokurátora a súdu doručená kópia žiadosti v podobe európskeho zatýkacieho rozkazu v slovenskom jazyku o udelenie dodatočného súhlasu na trestné stíhanie J. Ž. pre ďalšie trestné činy, než pre aké bol vydaný. Ustanovená obhajkyňa sa preto prostredníctvom splnomocneného advokátskeho koncipienta 5. júna 2015 oboznámila so spisom sp. zn. 7Ntc 23/2015, čo je zrejmé aj z podanej sťažnosti a úradného záznamu o nazretí do súdneho spisu.

Najvyšší súd ustálil, že bolo porušené právo na obhajobu. Vydaná osoba v zastúpení obhajkyňou nemala vytvorené zákonné podmienky pre uplatnenie svojho práva na obhajobu. Porušenie tohto práva sa prenáša aj na napadnuté rozhodnutie, ktoré sa javí byť nezákonným.

Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd **každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom**, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona o EZR ustanovenia prvej, tretej a piatej časti sa použijú primerane aj na konanie o žiadosti iného členského štátu, ktorému bola osoba vydaná zo Slovenskej republiky na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, **o súhlas, aby mohol vydanú osobu stíhať pre iný trestný čin spáchaný pred vydaním, než pre ktorý bola osoba vydaná** na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, alebo aby mohol byť vykonaný aj iný trest odňatia slobody, než pre ktorý bola vydaná.

Podľa § 22 ods. 8 zákona o EZR (tretia časť) o sťažnosti rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí. Najvyšší súd Slovenskej republiky po doplnení konania, ak je to potrebné, sám rozhodne o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Hoci najvyššiemu súdu vyplýva v zmysle § 22 ods. 8 zákona o EZR ako postupu podľa zákona lex specialis možnosť sám rozhodnúť, ak je to potrebné, po doplnení konania, odvolací súd ustálil, že takýto postup by nebol správny a vymyká sa /v danom prípade/ logickému, ale najmä konformnému výkladu tejto legislatívnej úpravy, nakoľko právo nemôže byť založené na neprávne. S použitím čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ako normy vyššej právnej

sily najvyšší súd ustálil, že v danom prípade je nutné použiť per analogiam všeobecné ustanovenie § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por., a preto zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 3. júna 2015, sp. zn. 7Ntc 23/2015 v celom rozsahu a tomuto súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Nakoľko vo veci rozhodol nezákonný senát krajského súdu, nové konanie musí vykonať senát 8Ntc, ktorý vo veci už rozhodoval. Ak by najvyšší súd nezvolil takýto postup, natíska sa otázka, či by nebol daný niektorý z dovolacích dôvodov.

Právo na spravodlivý proces, ale najmä právo na zákonného sudcu, s ohľadom na vyššie uvedené, nebol realizovaný. Nápravu v tomto smere môže vykonať iba prvostupňový súd a nie nadriadený súd, ktorý prioritne rozhoduje o opravných prostriedkoch, v danom prípade o sťažnosti.

V novom konaní je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom nadriadeného súdu.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 1. júla 2015

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Vypracoval : JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková